

שבת בשבת

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

בשלת-שירה
הדלקת הנרות: 16.44
מוצאי ש"ק: 18.00 ר"ת: 18.16

14 JANUARI 2022

Nr 1466

דף היומי מועד קטן ב'

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

נח לשמור על קדושת הגליון

מפניו יקריב

ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם במדבר (יד, 8)

להבין על פי פשוטו נלע"ד לפי מה שכתב בש"ך (על התורה) דישראל זכו בארץ ישראל מדין בר מצרא, כי ארץ גושן הוא המיצר לארץ ישראל, ומשום הכי היו בגושן תחלה והחזיקו בה כדי שיהיה להם אח"כ דין מצרן על ארץ ישראל.

והנה איתא בשו"ע (חוי"מ קעה, כ"ח) שאם בין השדות מפסיק קרקע שאינו ראוי לזריעה כמו טרשים וסלעים וארץ מדבר, אין בו תורת מצרנות כלל. הוא אשר אמר פרעה, נבכים הם בארץ, הם סוברים שיקנו את ארץ ישראל בתורת מצרנות, אך נבוכים הם בזה, שהרי סגר עליהם המדבר, ואם כן מקום שאינו ראוי לזרוע בו מפסיק ובטל תורת המצרנות. (יד דוד)

אז ישיר משה (טו, א)

יש אז לשעבר ויש אז לעתיד לבוא (ילקוט שמעוני בשלח, רמא).

הכונה, לפעמים אדם רואה רק בסוף שכל הסיבות אשר קרו לפניו היו שלוחי דרחמנא, ולפעמים אדם רואה מיד שכל עלילות הבאות המה מלאכי ה' אשר לא נגמרו פעולתם, והבן. (דברי שערי חיים)

ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי גו' (יד, טו)

ולכאורה יש לדקדק, דהרי לא נזכר בכאן צעקת משה, רק ויצעקו בני ישראל אל ה'?

ויש לפרש, דהכתוב בא להשמיענו גודל ועוצם חסד השי"ת עלינו, שאפילו בשמענו רק סיפורי דברים בעלמא בין יראי ה', הוא ית"ש מחשיב אותם לתפלה, דכמו בכאן שאמר משה לישראל (יד, יג) התיצבו וראו את ישועת ה' וגו', ואמר להם (שם, יד) ה' ילחם לכם, וחשבו הכתוב לתפלה וצעקה. וזהו על דרך הכתוב (מלאכי ג, טז) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, פירוש דבורים בעלמא, ויקשב ה' וישמע.

ועל דרך זה שמעתי לפרש מאמר נעים זמירות ישראל (תהלים קטז, א) אהבתי כי ישמע ה' את קולי

ויקח משה את עצמות יוסף עמו (יג, טו)

מסופר על הגאון רבי אליהו חיים מייזל זיע"א רבה של לודז', שהרבה להתעסק בצרכי הצדקה של עירו הגדולה. פעם בקש מאחד מנכבדי העיר לערוך מגבית לדבר חשוב, והלה התחמק וטען "וכי מי אנכי שאעמוד בראש מפעל חשוב כזה?" ענה לו רבי אליהו חיים, "במקום מצוה אסור לאדם לנהוג בענוה". שכן מצינו "ויקח משה את עצמות יוסף עמו", ואמרו חז"ל (סוטה יג, ב) שבני ישראל מסרו למשה את המצוה הזאת, משום שהם חשבו שכבודו של יוסף שגדולים יתעסקו בו. ולכאורה איך הסכים משה לכך, הרי הוא היה עניו מכל האדם, ואיך חשב את עצמו לגדול? אלא ללמדנו שבמקום מצוה אין נוהגים בענוה. (ילקוט מאיש אל רעהו)

השיעור בפרשת השבוע

ע"י **מרן הרב שליט"א**
בקלויז טשורטקוב
בכל ליל ששי בשעה 20.00
תפלת מעריב לפני השיעור בשעה 19.45
*
רעיון קצר על פרשת השבוע
מדי שבוע בקו הקהלה

תחנוני, פירוש אף בשמענו רק קול דברים בעלמא, אף על פי כן הוא ית"ש מחשיב אותם לתחנונים. והטעם, כי הטה אזנו ל', פירוש שאף שכפי הנראה הם רק דבורים פשוטים, אף על פי כן בפנימיות המחשבה גנוזים בתוכם דברי תחנונים ותפלות ובקשות, וכביכול הוא ית"ש מטה אזנו לשמוע הפנימיות הגנוזה בתוכם. (אהבת שלום)

ולא קרב זה אל זה כל הלילה (יד, ב)

באותה שעה בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקב"ה, אמר להן הקב"ה מעשי ידי טובעין בי, ואתם אומרים שירה לפני (סנהדרין לט, ב). ונתקשו המפרשים, הרי נאמר (משלי יא, ז) "באבוד רשעים רנה"?

והפליא הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע לומר, ד'מעשה ידי טובעין בי' קאי על הכלל ישראל, דאמר הקב"ה 'מעשי ידי' היינו הכלל ישראל מוכנים למסור נפשם למען השי"ת וכל אחד נכנס בי' אפי' על מנת שיטבע, ומה ערך יש לשירה שלכם לעומת המסירות נפש של כלל ישראל. (הבינה והברכה)

וישם את הים לחרבה ויבקעו המים (יד, כא)

איתא בילקוט תהלים 'הים ראה וינס', מה ראה, ארוננו של יוסף, אמר הקב"ה, ינוס מפני הנס דכתוב וינס ויצא החוצה, עכ"ד.

ודברי הילקוט תמוהים, צריך להבין אם הקב"ה אמר לים שיקרע למה צריך הים לראות ארוננו של יוסף?

ונראה לומר, אילו הקב"ה היה אומר לים שיקרע, בודאי היה תיכף עושה את רצון ד', ולא היה צריך לארוננו של יוסף, אלא הקב"ה לא צוה לים שיקרע, אלא אמר 'נטה ירך על הים ובקעהו', שמשוה יצוה לים שיבקע, מפני שצדיק גוזר, והוא שותף להקב"ה במעשה בראשית, ויש לו כח לצוות, הצדיק מושל על הבריאה, כמו שאומר העיקרים, כי מה שהנביא עשה מופתים ושינוי הטבע לא ראה מזה כי הוא שליח ד' שה' צוה לו, אלא מה שהוא משנה הטבע הוא מטעם 'ותגזר אומר ויקם לך', כי לצדיק יש ממשלה על הבריאה.

וכשמשוה צוה לים שיקרע, לא רצה הים לשמוע לו, בטענה כי גם הוא עושה רצון ד', אבל כיון שראה

סוף זמן ק"ש ש"ק בשלח בבוקר
מג"א: 10.09/9.52 - גר"א: 10.45

שעות הקבלה
של מרן הרב שליט"א לשיחה אישית
בין השעות: 17.00-18.30
בבנין הקהלה, יאקאב יאקאבס סטר. 22
(בימים ב-ג-ד-ה)
*
קביעת השיחה בתיאום מראש במשרד הקהלה

נא להתפלל לרפואתו השלמה
של
הרב דוד משה
בן שרה הינדא
ליברמן
אב"ד קהלת "שומרי הדת"

ארוננו של יוסף, אשר יוסף נס כש"כ 'וינס החוצה', תיכף נכנע הים, כי ראה שהאדם גדול מהים, כי הים וכל הבריאה כולה ואפילו המלאכים, אעפ"י שהם עושים כולם רצון ד', אבל אין להם נסיונות לעבוד ד', אבל האדם יש לו נסיונות גדולים, כמו יוסף שכתוב 'ותתנפשוו בבגדו' והוא היה צריך להתגבר על יצרו ולהעמיד עצמו בסכנה, כי משום כך היה בבית האסורים שתיים עשרה שנה, ועפ"י נס ניצל אחר כך, למדרגה זו אי אפשר לבריאה כולה ואפילו למלאכים להגיע, לכן נכנע הים לפני משה, והים הבין כי הצדיק גדול יותר ממלאך וצריכים להכנע לצדיק.

(דרכי מוסר - הגר"י ניימאן)

לחן לוא הקהלה

שבת פ' בשלח, י"ג שבט, "שבת שירה".

הדלקת הנרות: 16.44 (פלג המנחה: 16.11)

שחרית, יש מקומות שהשליח צבור אומר מן "ויושע" עד סוף השירה פסוק בפסוק עם הציבור, ונוהגין לעמוד בעת שקורין השירה בתורה. מפטירין "ודבורה אשה נביאה" (שופטים ד) עד "ארבעים שנה".

מוצאי שבת: 18.00 (לשיטת ר"ת: 18.16)

חמשה עשר בשבט, יום ב' פ' יתרו, ט"ו שבט.

ראש השנה לאילנות. תפלה כנהוג, אין נופלין על פניהם גם במנחה שלפניו, אבל אומרים למנצח.

נוהגין לאכול בו מיני פירות האילן, וצריכים להזהר במצוות התלויות בארץ, שמיטה (בשימורים) והפרשת תרומות ומעשרות ועוד, ובסדר קדימה בברכות, (על פרי שניכר שהוא חדש במראהו ובטעמו מברכין שהחינו, וכן בכל השנה).

נוהגין להתפלל ביום זה על אתרוג מהודר.

סוף זמן קידוש לבנה: ליל ג' יתרו, אור לט"ז שבט, עד שעה 19.24

שבת פ' יתרו, כ' שבט.

הדלקת הנרות: 16.55 (פלג המנחה: 16.20)

רבי אלימלך מנחם מענדל לנדא זצ"ל

האדמו"ר הזקן מסטריקוב - י"ט שבט תרצ"ו

הסמוכה ללודז' בה הקים את חצירו ופעל בה עד ימיו האחרונים. בימיו נתרבו גבוליהם של בתי החסידים דסטריקוב, כששים ושמונה שטיבלעך היו מפוזרים ברחבי פולין.

רבנו נודע כאחד מקברניטי יהדות פולין בדור דעה, כאשר בתקופת הנהגתו שנמשכה כחצי יובל שנים, הטביע את חותמו על פני יהדות פולין כולה. לבד מעדת חסידי שנתתה אלפים והתיחדה בחסידים מופלגים בתורה ועבודה, היתה השפעתו רבה בכל ענייני חיזוק הדת.

נסתלק ב"ט שבט תרצ"ו, ומנו"כ בווארשא. (מופת הדור)

קדוש יאמר לו

בצעירותו נקשר בקשרי ידידות של אהבה עם הרה"ק ה"אמרי אמת" מגור ז"ע שהיה סמוך על שלחן חותנו החסיד רבי נח שחור זצ"ל בביאלא, חסידים סיפרו שאביו הרה"ק ה"שפת אמת" מגור ז"ע צוה את בנו אחר חתונתו כשנסע לגור בביאלא ע"י חותנו שיראה להתחבר עם בני הרה"ק מביאלא, הערצתו של הרה"ק מגור ז"ע ניכרת באגרת שלומים שכתב אל רבנו בימים שכבר הנהיג את יהדות פולין, "אל כבוד אהובי ידידי הרב הצדיק בנש"ק קדוש יאמר לו כקש"ת ר' מנחם לאנדא שליט"א...".

שגב גדלותו

רבנו נודע בגאונותו העצומה בכל חדרי תורה, והיו עובדא כשנתארח פעם בעיר גדולה בפולין, נתעוררה שאלה בבית המטבחים אודות כשרות בהמה אחת, משלא מצאו הלומדים אסמכתא מכריעה לדעתם פנו לאכסניתו של רבנו, רבנו עיין בשאלה שהוצעה לפניו, וכהרף עין השיב הרי יש "ירושלמי" מפורש במס' פלונית שם נמצאת ראייה מכרעת להכשרת הבהמה.

מלבד גדלותו בנגלה היה מגדולי חכמי הקבלה, וכעדות נכדו כ"ק מרן אדמו"ר (מסטריקוב) ז"ע היה מאריך במקומות מסויימים בתפלה כשהוא מתעמק במחשבה זמן רב. והיה רגיל לכתוב עלי גליון את חידושי מדי יום ביומו, וגם את הערותיו בסידור האר"י בנוסח התפלה רשם בצדי הסידור, אך במקום גדלותו שם אתה מוצא ענותנותו ומחשש גאות היה גוננם.

עמוד צלותהוון דישראל היה רבנו, וכך מעיד תלמידו החסיד המופלג מהרנ"ג וינטרויב זצ"ל המפורסם בספרי הח"ן: "מי שלא ראה את רבנו באמירת "מזמור לדוד" בקבלת שבת או ב"עזרת אבותינו" לא ראה התלהבות מימיו, בכל כוחותיו ממש עד שכל שומעיו הרהרו תשובה בלבם, וכן ב"נשמת" אמרו בקול גדול כל ארכובותיו דא לדא נקשן ופניו בווערים כלפידים". (מופת הדור)

הצנע לכת

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל: האדמו"ר הזקן זצ"ל היתה מדת האמת נר לרגליו, וכל מי שראהו מצא שהמדה שנתחד בה היא מדת האמת, ופעם פגש את אחד מאדמו"רי פולין זיע"א המפורסמים ודברו על איזה מאמר חז"ל, ושאלו אותו אדמו"ר אם יודע היכן כתוב מאמר זה, ואמר לו זקני שזה כתוב בזוהר בפרשה זו וזו, ומיד לאחר מכן שלח את נכדו לומר שלא יחשוב שהוא לומד זוהר וידע את זה מתוך לימודו בזוהר, אלא מאמר זה כתוב ג"כ בחק לישראל, ומכיון שלומד הוא חק ידע את מאמר הזוהר.

(דברות קודש, י"ט שבט תשס"ב)

אתה לא אשם

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל, מעשה מופלא איך שזקנו התנגד לקחת כסף מאנשים שאינם מאנ"ש, בטענה ש"הם לא עשו אותי רבי, ואינם אשמים בקיפוח פרנסתי":

א ייזיף ווארט

וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים (יד, כח) ווען די מצריים וואלטען געקענט זעהן וואס געשעהט מיט זייערע חברים וואס זענען שוין אריין אין ים, וואלטען זיי זיך אויסגעדייט און אנטלאפען אויף צוריק. דערפאר האט דער אייבירשטער געמאכט אז דאס וואסער האט זיי צוגעדעקט, כדי אז "חיל פרעה הבאים אחריהם", די וואס קומען נאך, זאלען נישט קענען זעהן, און זאלען אויך אריינגיין אין ים. (חתם סופר)

ביהמ"ד "בית יעקב"

הננו להודיע שמתקיים מנין נוסף לתפלת שחרית בכל יום בשעה 8.15 (בימי א' בשעה 8.40). שיעור "דף היומי" מיד לאחר התפלה.

מעשה ביהודי בשם ר' משה מרדכי מינץ שהתגורר בצעירותו בעיר דז'ונסקה-וולה והי' מאנשיו הקרובים של זקני צוק"ל ואף היה שותפו. האיש הזה הי' בעל דרך ארץ גדול כלפי זקני לימים כשחיתן אחד מבניו בא לגערש יחד עם בנו החתן ומחוננו, ואתו פמליא גדולה של בני משפחתו. כשנכנס פנימה הניח על השלחן סכום כסף גדול, (ואולי גם קויטל). זקני שמוח מאוד לקראתו, וכעבור רגעיים אחזים רמז לאנשים שעמדו שם בחדר שיצאו החוצה, ונשאר לבדו רק עם ר' משה מרדכי הנ"ל.

זקני זצ"ל פנה אל ר' משה מרדכי ואמר לו, אתה הרי יודע שאיני לוקח כסף מאנשים זרים. אמר לו ר' משה מרדכי: "אתם הרי כן לוקחים, ובמה חטאתי?" אמר לו זקני ז"ל: "ממך לא אקח! שאלו ר' משה מרדכי: וכי כל ה"היימישער" פה הם גרעסערע תלמידי חכמים ממני? אמר לו זקני זצ"ל: זאת לא אמרתי! ושוב התעקש ר' משה מרדכי שזקני טיול ממנו את הכסף. עתה פנה אליו זקני ז"ל ואמר לו: "ראה, אתה הלא יהודי סוחר, נו, אמור אתה בעצמך, האם זה כבוד גדול לקחת כסף מיהודי, סאיז אזא מצוה? סאיז אזא מציאה? מה אתה כל כך מתעקש שאקח ממך?" אולם הלא עמד בעקשנות על דעתו שזקני זצ"ל יקח ממנו את הכסף שהביא.

אחרי הדו שיח הזה, כשראה זקני זצ"ל במאי עסקינן, פנה אליו ואמר לו בזה הלשון: "הבט וראה, הלא מלפנים היתה לי פרנסה! מה קרה? באו יהודים ואמרו שהם צריכים רבי. וכידוע לך, "עסק" ו"רבי" שניהם לא באים כאחד, לקחו ממני איפוא את פרנסתי, ולכן הם משלמים על כך. לעומת זאת, (המשך בעמוד ג)

פינת שמיטה ווינקעל

פלפל - פאפריקע - PEPPER

הגיע לאזורנו פלפל (ירוק, כתום, וצהוב) שמקורו מארץ ישראל, ויש להזהר.

עס איז אנגעקומען צו אונזער געגענט פאפריקע (גרין, ארענג' און געל), וואס קומט פון ארץ ישראל, און מען זאל אכטונג געבען.

תקנה לימי השובבי"ם

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל, שזקנו עשה תקנה לאנ"ש בימי השובבי"ם, שפעם אחת בשבוע, בימים שני או חמישי, שלא יאכלו בשר, ואת סך הכסף שהיה עולה הבשר יתנו צדקה להכנסת כלה. והוסיף עוד, שגם מי שאינו יכול לימנע מלאכול בשר, שעכ"פ את סך הכסף שעולה הבשר יתן להכנסת כלה.

ואמר ע"ז אדמו"ר זצוק"ל: שבתקנה זו יש שני ענינים, שמה שלא אוכלים בשר יש בזה תיקון, וכמו כן גם בענין הכנסת כלה יש בזה תיקון.

והוסיף ואמר, שגם כאן בארץ ישראל עוד בתקופה שלפני המלחמה שמרו על תקנה זו אלפי יהודים והיה זה לדבר קדוש אצלם.

(דברות קודש, פ' ויחי תשס"ד)

מתולדותיו

רבנו הרה"ק רבי אלימלך מנחם מענדל האדמו"ר הזקן מסטריקוב ז"ע נולד בשלהי שנת תרי"ט לאביו רבנו הגה"ק רבי דב בעריש מביאלא ז"ע בנו של רבנו רשכבה"ג הגה"ק רבי אברהם מטשעכנוב ז"ע. כבר בילדותו נבטו בו גידולי הנהגתו בקודש בחריפות שכלו וצדקת דרכיו שהפליאו את כל רואיו. כבן ט"ו היה בהסתלקותו של זקנו הגדול הגה"ק מטשעכנוב ז"ע אך כבר אז הספיק לקלוט הימנו תורה ודעת בעבודת ה'.

לאחר הסתלקותו של אביו (תרל"ו) רצו החסידים להכתירו כרבם, אך רבנו לא הסכים לכך, ונסע אל הרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר ז"ע גדול תלמידי אביו שהנהיג את העדה באלכסנדר, גם לאחר פטירתו המשיך לנסוע לאלכסנדר אל בנו הרה"ק ה"ישמח ישראל" ז"ע שהעריצו וכיבדו מאד, לאחר הסתלקותו של הרה"ק מביאלא ז"ע, והכתירו הרפו החסידים מבני הרה"ק מביאלא ז"ע, והכתירו את בנו הרה"ק רבי אהרן צבי מביאלא ז"ע כאלוף לראשם, אך למגינת כולם נסתלק לאחר ירחים אחדים ב' סיון תר"ע.

לאחר פטירת אחיו החל רבנו להנהיג את עדתו ביד רמה, בתחילה קבע מושבו בעיר "סטריקוב" ורכש את בית מדרשו של דודו הרה"ק רבי וואלף סטריקוב'ער ז"ע, אך לא ארכו ימי מגוריו שם ובימי מלחמת העולם הראשונה עבר לעיר "לודז'" מפני האויבים, לאחר המלחמה נודע כי בית מדרשו שהיה עשוי כולו עץ נשרף אז עבר לעיירה "זגערש"

ונתתי להם בביתי וכהומותי יד ושם טוב וגו'
ה"ר אהרן אריה ב"ר יוסף חיים הלוי ע"ה דאוידס
נלב"ע חמשה עשר בשבט תשע"ה
ומנוחתו כבוד בבית"ח פיטטע - ת נ צ ב ה
הונצח ע"י משפחתו שיחי

בין שני צור וצור

י"ג שבט

תקס"ח: רבי יעקב שמשון [ב"ר פינחס] שפירא מזאסלוב - בן רבי פינחס מקאריץ
תק"ע: רבי מרדכי [ב"ר נח] מלעכאוויטש
תש"ה: הקדוש רבי ישכר שלמה [ב"ר יצחק] טייכטהאל - אב"ד פיטשואן - משנה שכיר (וי"א ש"בט)

י"ד שבט

תקס"ז: רבי יעקב יהושע [ב"ר צבי הירש] פאלק - פני יהושע
תרנ"ד: רבי יחיאל [ב"ר שרגא פייבל] דאנציגער - האדמו"ר הזקן מאלכסנדר

ט"ו שבט

תקפ"ג: רבי חיים מרדכי [ב"ר מנחם מאניש] מרגליות - שערי תשובה

ט"ז שבט

תרמ"א: רבי יעקב [ב"ר דוד] מזאבלטאו
תרע"ז: רבי שלום מרדכי [ב"ר משה] הכהן שווארדאן - מהרש"ם - רב דבערוז'אן
תש"ס: רבי אברהם שלמה [ב"ר משה מרדכי] בידערמאן - אדמו"ר מלעלוב-ירושלים

י"ז שבט

תצ"ח: רבי משה [ב"ר שלמה] מקיטוב
תרס"ז: רבי יחזקאל [ב"ר צבי הירש] מקאזמיר
תרכ"ח: רבי חיים [ב"ר יעקב] פאלאגי - מועד לכל חי

י"ח שבט

תשפ"א: רבי משולם דוד [ב"ר יצחק זאב] הלוי סאלאווייטשיק - ראש ישיבת בריסק

י"ט שבט

תרע"ו: רבי שמואל [ב"ר יחיאל מיכל אהרן] מסלאנים - דברי שמואל
תר"ץ: רבי שמעון [ב"ר יהודה] גרינפעלד - רב דסעמיהאלי - שו"ת מהרש"ג
תרצ"ו: רבי אלימלך מנחם מענדל [ב"ר דב בעריש] לאנדא - האדמו"ר מסטריקאו

הרה"ק מסטריקוב (המשך)

אתה הרי לא עשית אותי לרבי, און האסטו מיר גאר נישט צו גענומען! ומשום מה אתה רוצה שאקח ממך כסף, תהיה מרוצה שאיני צריך לכספך, תהיה מרוצה שאיני רוצה לקחת ממך". ולבסוף לא לקח. (ז' אמות של רבי, עמ' לט)

בכל דרכיך דעהו

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל: זקני היה בארץ ישראל בשנת תרצ"ה, וחלק מהזמן שהה בירושלים עיה"ק והתאכסן אז בשכונת זכרון משה מול השטיבלאך, בעת שהיית שם נכנסו ובאו אצלו אנשים במשך כל היום כולו לעצה ולברכה.

והיה פעם שאחד מאנשי ירושלים תמה על זה, האיך יתכן שלרבינו זיע"א נכנסים אנשים במשך כל היום וא"כ מתי נשאר לו זמן לישב ולעסוק בתורה, ונכנס אז לביתו של רבינו זיע"א ושאל על זה את הרה"ח ר' ישראל יצחק לוי זצ"ל שהיה מחשובי אנ"ש בירושלים עיה"ק, ובאותה תקופה לקח על עצמו את עול ניהול ביתו של רבינו זיע"א.

הרה"ח ר' ישראל יצחק ז"ל לא השיב לו כלום, ולאחר מכן סיפר להאדמו"ר הזקן, וכששאלו מה השיב לו ענהו שלא השיבו כלום.

ואמר לו רבינו זיע"א שלא טוב עשה, מכיון שאם יהודי שואל צריכים להשיב לו, והתשובה לתמימתו זו היא שההנהגה אצל רבי צריכה שתהיה באופן שבכל מעשה שעושה מקיים בזה את הלימוד תורה שיש בו.

ייראוך עם שמש
תפלת שחרית בימות החול כותיקין
בביהמ"ד פשעווארסק
בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' יתרו בשעה 8.10

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
להר"ר הערשל גרוס הי"ו
מזכיר דקהלתנו
ולכל משפחתו שיחי
לרגל הולדת הבן שיחי'
ירוו ממנו ומכל צאצאיהם רוב נחת וכל טוב
מאחלת הנהלת הקהלה

לבנו ויכנסו בלבכם.

דברי ידידכם הכותב באמת ומצפה לישועה
(מופת הדור)

קול קורא

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל:
אצל זקני זצוק"ל בעיר זגערדז, נהגו להקריא בכל שנה לפני תקיעת שופר, את הקול קורא שיצא מהגאון בעל חפץ חיים זצ"ל, ושל הגאון רבי שמואל ז"ק אב"ד ביאלא זצ"ל (מתלמידי הרי"ם מגור ורד"ב מביאלא), ועוד רב אחד, שלא יקראו ח"ו בעיתונים חילוניים וספרי חיצונים המטמטים את הנפש, (המשך בעמוד ד)

ועל כן צריך שבעת שמשכים בבוקר ונוטל ידיו שחרית לומד בזה הלכות נטילת ידים, ואח"כ כשאומר ברכות השחר לומד בזה את הלכות ברכת השחר, וגם אח"כ שעומד ומתפלל לומד בזה את הלכות ק"ש ותפלה וכו', וכשמיסב אח"כ לסעודה ונוטל ידיו לומד אז את הלכות נטילת ידים וכן הלכות סעודה וברכת המזון.

ואח"כ שבאים אליו אנשים לעצה צריך אז לזהר שלא ליכשל ח"ו בעצה שאינה הוגנת, שהרי יש בזה משום לפני עור, וכמה שדבר זה צריך למוד?.

(דברות קודש, פי' יתרו תשס"ג)

על משמרת הדת

בהיותו חבר נשיאות מועצה"ת של 'אגודת ישראל' בפולין פעל רבות בכל מערכות היהדות החרדית בפולין נגד מהרסי הדת, ובתקיפות דקדושה נלחם בכל עוז נגד מי שרצה לשנות מדרכי אבות ולא נשא פנים לאיש. במכתבו לחסיד שעלה לארה"ק מזהירו "לב לבל תהיין לשנות מדרכי אבותיך תתחבר רק להיראים שם ואל תשנה מלבושך ולשוניך כלום".

כאשר פשטה הפירצה של העתונות החפשית פנה רבנו באגרת נרגשת ונוקבת אל חסידיו:
"ב"ה אל כבוד ידידנו היקרים אנ"ש ה' עליהם יחי"

גם אני חבר לכל אשר יראוך, בלב נשבר אבקש מאד מאד מאנ"ש יחי' לרחק בכל מיני רחוקות המ"ע (-המכתבי עת) אשר כותבים נבלות פה רח"ל ולעמוד על המשמר שבל יבא לבתיכם ח"ו, חוסו נא על נפשות בניכם ובנותיכם, לבי מלא בטחון אשר תשמרו לדברינו המועטים אשר יוצאים מקירות

אופן בדיקת פירות מתולעים - מוגש לציבור לכבוד חמשה עשר בשבט הבעל"ט

כהיום בתוך בשר האפרסמון, אינם סימן לנגיעות).

דובדבנים טריים מתוקים וחמוצים (פרישע זיסע און זויערע קערשען):

חוצים את הפירות, מוציאים את הגלעין ובדקים אם אין בהם תולעים קטנות לבנות.

חמוציות (Cranberries):

אינם טעונים בדיקה.

חרוב (באקסער):

לא נמצא למכירה כעת בשוק באיזורנו. אלו המביאים אותם ממקומות אחרים, יש לשים לב שיהיו טריים, כי באיחסון ממושך הם נפגעים ביותר.

בדיקתו: יש לחצות את החרוב בסכין חדה לכל ארכו, ולבדוק היטב מבפנים אם ישנם תולעים או קורי משי (וועבעכטץ) דבוקים.

משמש יבש (טריקענע אפריקאָז):

חוצים את הפרי, שוטפים אותו היטב ובדקים כנגד האור משני הצדדים אם לא נמצא בו גוף זר.

כתמים חומים על הצד החיצון של המשמש נובעים מפגם בגידול, ואינם סימן של נגיעות.

ענבים (טרויבען):

בבדיקות שערכנו בכמה סוגי ענבים ממדינות שונות, נתברר שיש נגיעות על קליפת הפרי או על הזמורות, הנשארים גם אחר שטיפתם במים.

בדיקתם: להשרותם במי סבון, ושמי הסבון יגיעו לכל מקום ע"י שפשוף בידיים, ולבסוף לשטוף כל האשכול תחת זרם מים חזק (אשכולות גדולים וצפופים יש לפרק לשנים או לשלושה חלקים ואח"כ לשטפם היטב). כתמים חיצוניים או נקודות שחורות או חומות על הקליפה, אינם סימן לנגיעות.

פֶּטֶל (מאלינעס-Frambozen):

מוחזק בנגיעות גבוהה וקשה לבדקו, ולכן מומלץ לא להשתמש בהם כלל.

צימוקים (ראזשינקעס):

בדרך כלל מאוחסנים זמן רב ולכן עלולים להתלע. גבישים לבנים על הצימוקים אינם סימן לנגיעות.

עדיף לקנות את אלו הארוזים בשקיות ולא בקרטון (בלי שקית), ששם עלולים יותר להתלע.

בדיקתם: להפריד בין צימוקים דבוקים, להשרותם ל-10 דקות במים תוך כדי עירבוב, ולהמתין עד שהמים יעמדו, וכשהם נגיעים יצופו החרקים למעלה.

אגוזי קשיז:

מתבוננים בצדו החיצון של האגוז אם אינו נקוב, ואח"כ חוצים אותו ובדקים בין שני החצאים אם נמצאים שם חרקים.

פירורים דקים בצבע חום בין שני חצאי האגוז, הם שארית הקליפה החיצונית, ואינם סימן לנגיעות. לעומת זאת, פירורים לבנים ושחורים, ובפרט כשנמצאים קורי משי (וועבעכטץ) דבוקים, הם סימן לנגיעות.

אגוזי אילסר (האזעלניס) - אגוזי פֶּקֶן - שקדים (כולם קלופים):

בדרך כלל הם נקיים, וצריך רק לבדקם מבחוץ אם הם מכוסמים, או שיש עליהם קורי משי (וועבעכטץ) דבוקים.

אגוזי גן עדן (פיסטאשען):

לעיתים הם נגיעים, ובפרט באיחסון ממושך. מקלפים אותם ולוקחים כמה מהם לדוגמא, חוצים ובדקים מבפנים אם נמצא נגיעה פנימית, (אפשר לבדקם תוך כדי אכילה).

אגוזי מקדמיה (Macademia):

נקיים ואין חיוב לבדקם, זולת אם אוחסנו לזמן ממושך.

אוכמניות טריים (פרישע יאגעדעס):

ישנם שני סוגים: 1) אוכמניות בר (ווילד) או אורְגֶנִי, שהם בחזקת נגיעים, ואין להשתמש בהם כלל. 2) אוכמניות הגדלות בחלקות מטופלות (קולטיווירט), בדרך כלל הן יותר נקיות ומי"מ גם בהם נמצאים חרקים קטנים באיזור ה'כתר', והיות שלבדיקתן נדרשת מומחיות גדולה, מומלץ לחתוך לגמרי את ה'כתר' עם שיכבה דקה מהפרי, ואח"כ לשטפם היטב.

אננס, בננה, מנגו, פפיה (חתוכים, מיובשים ומסוכרים): יש לקנותם רק עם הכשר מוסמך, כי הם מכילים תמיציות וצבעים, ויש מהם המטוגנים בשומנים אסורים (בפרט בננה).

אננס טרי:

בדקנו לאחרונה ומצאנו חרקים בחלל הפרח מהצדדים, ולכן יש לקלף הקליפה באופן שלא יִתְרו חללי הפרח מהצדדים.

אפרסמון:

לעיתים מצויים חרקים מתחת לעלה הגביע מלמעלה, ולכן יש להסירו עם שכבה דקה מהפרי. (כתמים ונקודות

כל הצימוקים מרוחים בשמן. בארה"ב מורחים בדרך כלל בשמן כשר, אך אלו הבאים מתורכיה יש לנדא את כשרותם.

רימונים (מילגרוים):

בדרך כלל הם נקיים. לעתים נראה על הגרגר כתם קטן כהה, שהוא מהגידול הטבעי ואינו סימן לנגיעות. אכן יש לזהר, כי יש מהם המיובאים כעת מארץ ישראל וצריך להפריש מהם תרו"מ (לעת עתה עדיין אין בהם חשש שביעית).

שזיף יבש (געטריקענטע פלויים):

בדרך כלל הם נקיים. עדיף לקנות את אלו הארוזים בשקיות ולא בקרטון (בלי שקית), ששם עלולים יותר להתלע.

בדיקתו: לשטוף מבחוץ, לחצות, להוציא את הגלעין ולבדוק. הבאים מארה"ב ומצרפת הם בחזקת נקיים (כשלא שהו בחנות זמן רב).

תאנה לחה (פרישע פייען):

נגועה מאד וקשה להבחין בתולעים כי הם דומים מאד לנימים שבפנים הפרי, וצריך מומחיות גדולה להכירם, לכן מומלץ לא להשתמש בהם כלל.

תאנה יבשה (טריקענע פייען):

נגועה מאד וקשה לבדיקה, בהיותה מצומקת ובעלת קפלים רבים, בהם יכולים להתחבא חרקים. התולעים דומים מאד לנימי הפרי, וצריך מומחיות גדולה להכירם, לכן מומלץ לא להשתמש בהם כלל.

תות שדה (ערדבערען):

מותר להשתמש רק מתוצרת בלגיה, ולא ממדינות אחרות. להסיר את העלה העליון יחד עם שכבה דקה מהפרי ולהשרותו במי סבון לזמן מועט, ואח"כ לעבור בספוג עם מי סבון על כל שטח הפרי ולשטפם היטב תחת זרם מים חזק תוך כדי הפיכתם מצד לצד.

תמרים (טייטלען):

חוצים את התמר לארכו, מוציאים את הגלעין (קערל) ובדקים היטב משני הצדדים מתחת הגלעין כנגד האור אם אין בו חרקים. גבישים לבנים אינם סימן לנגיעות.

אכן יש לזהר, כי חלק מהתמרים הגדולים מיובאים מארץ ישראל ויש להפריש מהם תרו"מ (לעת עתה עדיין אין בהם חשש שביעית).

הרה"ק מסטריקוב (המשך)

ומכלים כל חלקה טובה. הקריאה הזאת בנוכחות הרבי זקן זצ"ל עשתה רושם רב על הציבור. (לחזות בנועם ה', עמ' יא)

ודף שלום

סיפר הרה"ח הישיש רבי משה הלפרין ז"ל: פעם נודע לרבינו על שנים מיקירי חסידיו בלודז' אשר גבה טורא ביניהם. הדבר היה בערב ראש חודש. למחרתו בראש חודש, השכים רבינו להתפלל בבית מדרשו, ומיד אחרי התפלה קרא למשמשו ואמר לו "בוא נצא ללודז'". אני עמדתי אז סמוך לחלון בשטיבל דחסידי סטריקוב רח' נאוואמייעסקא, והבטתי החוצה. לפתע ראיתי את רבינו מופיע בהדרו בשער החצר. הרמתי קולי בזעקה "אוי, דער רבי קומט".

רבינו נכנס אל השטיבל, וכולם נעמדו מסביבו בחרדת קודש. איש לא ידע לפשר ומטרת בואו. רבינו שאל איפה הסעודה (כי היה ראש חודש). משמשו של רבינו היה זריז מאד, ותוך כמה רגעים כבר היתה מפה פרוסה על השלחן והכל היה מוכן לסעודה. רבינו התיישב בראש השלחן אך לא נטל את ידיו. "הרי חסרים כאן עדיין אנשים", שאל רבינו, וחפש את שני החסידים ברי הפלוגתא.

אחד מהם כבר עמד שם, ורבינו הושיבו על ידו. בינתיים החל להתאסף קהל גדול מאנשי בלודז' אשר שמעו על בואו של רבינו, ביניהם נכנס גם הבר פלוגתא השני, והתיישב בקצה השלחן, אולם רבינו קרא לו שיתישב בסמוך אליו. ואז פנה אליהם רבינו ושאל בתקיפות "במי מדובר כאן, הלא ב'גוטע פריינד'. ששני ידיים יריבו ביניהם. אינני רוצה לשמוע מזה כלל". ותוך כדי דבוריו החריפים, מזג להם רבינו יין, האחד הושיט את ידו אל השני ושתו יחדו 'לחיים', לשמחת כל הנוכחים. אח"כ נטלו ידיהם לסעודת ראש חודש, ורקדו ושמחו עד מאד. ועוד זמן רב אחר המעשה סחו החסידים על הנוסח הוורקאי בו בחר רבינו לקרב את הלבבות ולעשות שלום בין איש לרעהו. (מרשימות רמ"צ וינטרוב ה'י"ו). (קדוש יאמר לו)

זורע צדקות

"מילודתי אני נוטל כסף כדי להחיות יהודים" התבטא פעם רבנו, ואכן מיוחד היה רבנו במדת החסד שנתבלט בה במשך כל ימי חייו, משהגיע אליו מעשה צדקה או חסד הלה עוסק בה במסירות מופלאה עד שנמצא מזו ומרפא למצוקתם.

מסופר שבעת ביקורו בירושלים באחד ממעריציו והפציר בו שיבא להשתתף בשמחת הבר מצוה של בנו, אך רבנו התנה עמו שיתן לו סכום גדול לצדקה, הלה נסה להצטדק שהוא סכום גדול מדי, אך רבנו נענה אם חפץ אתה שאבוא אל תפחית מסכום זה, והניח לפניו הלה את כל הסכום, אז קרא רבנו לאחד מבני הבית ופקד עליו ללכת עם כל המעות למשפחה ברחוב מלאכי ולמסור להם סכום זה, כשדפק השליח בדלת עמד בעה"ב נפעם כי באותה שעה עמד לשדך את בתו אלא שלא היה בידו כל הסכום הדרוש, בעודו משתאה מאין יבא עזרו, דופק השליח בדלת. כולו נרגש נענה: איך ידע הרבי, הרי זהו הסכום המדויק שהייתי זקוק לו כעת... ויהי לפלא.

לקבלינהו בשמחה

רבינו ידע סבל ומכאובים בשנות חייו, כאשר שני בניו הגדולים נפטרו על פניו. אולם הוא הקדוש התגבר כארי, נשא את אבלו בלבו, והצדיק עליו את הדין באמונה. עובדה מופלאה על אופן קבלת יסוריו של רבינו באהבה, סיפר כ"ק מרן אדמו"ר מסטריקוב זי"ע:

כשנסתלק בנו הרה"צ רבי דב בעריש זצ"ל מפייעטריקוב, היה זה בערש"ק י"ח טבת תרע"א, סמוך ממש אל כניסת השבת. מטתו הונחה בחדר הסמוך לבית המדרש, ורבינו לבש עוז והתכונן לקראת שבת מלכתא כדרכו בכל שבת בהתלהבות דקדושה מתוך שמחה. בעריכת שלחנו בליל שבת, כיבד רבינו את אחד מידידי בנו הפטר, לשורר את הזמר "מנוחה ושמחה". הלה החל לשיר אולם לא

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

אשכנזי הבן

משפ' ר' נפתלי חיים בערגער נ"י
*
משפ' ר' יחיאל משה פאזען נ"י

בר מצוה

שמעון ב"ר חיים יהודה ווייס נ"י

אוריאל

למשפ' ר' רפאל לעמעל-זהרי נ"י
*
למשפ' ר' הערשל גרוס-אללעך נ"י

יכול היה לעצור ברוחו ופרץ בבכי תמרוורים. רבינו קם ממקומו ובגבורה עילאית נענה בקול גדול: "פארשטער'ן מיר נישט מיין שבת, ארויס...". (אל תפריעו לי את השבת, הוציאוהו מעלי...).

בכל אותה שבת התנהג כדרכו, מבלי שניכר עליו מאומה עד מוצאי שבת. אז נכנס לחדר, נעמד על יד מטת הנפטר, ופרצו מעיניו שני נחלי דמעות, ואמר "רבש"ע, הוי לי שני בנים שעתידיים היו להעורר את העולם, ושניהם נלקחו ממני".

מעשה דומה אירע כשנה קודם לכן, בערב יו"כ תר"ע נסתלק על פניו, בנו הגדול הגה"צ רבי אברהם אביגדור זצ"ל אבד"ק קינב. היה זה עוד בחיי רבו הרה"ק בעל ה"ישמח ישראל" זי"ע. רבינו מקבל את הדין בגבורת נפש, רק מעל פני מתו, ונוסע לאלכסנדר לשהות בצל רבו הק' ביה"כ. החסידים רואים אותו רוקד, ומרננים אחריו, ראו איך אך אתמול קבר את בנו ועכשיו כבר רוקד. אולם כשהגיעו הדברים להרה"ק בעל ה"ישמח ישראל" זי"ע היסה בהם: "אדרבה, צאו וראו את גדלותו, שמניח כל רגשותיו, ועוסק רק בעניני החג". (קדוש יאמר לו)

אריכות ימים

להרה"ח רבי לייביש פנחס סאורימפר ז"ל מביאלא איש אמונו ונאמן ביתו של הרה"ק רבי אהרן צבי מביאלא זי"ע, נולד בן ביום ג' חשוון תרע"א. ורצה לקרא את שמו ע"ש הרה"ק רבי אהרן צבי מביאלא זי"ע, שהסתלק ירחים אחדים קודם לכן בז' סיון עת". אך חשש לכך מכיון שהרה"ק מביאלא נסתלק בדמי ימיו, אולם כאשר סח את התלבטותו לפני רבינו - אחיו ומ"מ של הרה"ק מביאלא, השיבו רבינו שאין לו מקום לחשוש, והוא מבטיחו נאמנה כי בנו יזכה לאריכות ימים. ועוד הוסיף והורה לו לקרא את שמו גם בעריש ע"ש אביו הק'. ואכן זכה הרה"ח רבי אהרן דב סאורימפר ז"ל לאריכות ימים ונלב"ע בשיבה טובה בשנת תש"ס. (זכרון אהרן, עמ' עב)

בין זה לזה

סיפר נכדו כ"ק אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל: זקני זיע"א דבר פעם על מה שמקילים לטבול במקוה חמה בשבת, ואעפ"י שמצד ההלכה יש חששות בזה.

והיה אז באותו הזמן שנתחדש ענין ה"באן" (רכבת) שהיתה נוסעת מעיר לעיר ברחבי פולין, ונתעוררה השאלה האם מותר ליהודי לנסוע בה בשבת, שהיו יכולים לשלם דמי הנסיעה מערב שבת, וגם היו מקומות שלא יצאו מחוץ לתחום, והיו רבנים שהקילו לנסוע בה בשבת מכיון שאין זה מכביד על הנסיעה ולא גורם לחילול שבת.

מנעם למעשה היה שרק מעטים מהמון העם הסתמכו על היתר זה וכל אלו שהיתה יראת ה' בלבם לא העלו כלל על דעתם לנסוע בזה.

ואמר זקני זיע"א בזה"ל: צו פארן מיט די באן שבת דארף מען קריכן צו טרעפן א איסור, און צו גיין אין א ווארעמע מקוה שבת דארף מען זיין א גרויסער למדן צו טרעפן א היתר, און נאכדעם

יאיר בן צור
ב"ר רן נ"י
בן צור
בית וגן-ירושלים עיה"ק
מאור ש"ם
ירושלים עיה"ק, ז' שבט תשפ"ב

אברהם חיים אויש
ב"ר מאיר נ"י
אויש (גריווואלד)
אנטווערפען
סאסיל מירל גאליצקי
בת ר' ישראל ברוך צבי נ"י
גאליצקי (אדוף)
לונדון
מאור ש"ם
לונדון, ט' שבט תשפ"ב

אוריאל

חיים ב"ר יעקב גוטספעלד נ"י
ביהמ"ד ויזניץ-בריאמאנטליי

אוריאל

למשפ' ר' אברהם נחמן דוב מיהאלי-עהרנטרייא נ"י

אלע'ס ווי קוקט מען אויף אזא איד, און ווי אויף אזא איד. (לנסוע ברכבת בשבת צריכים לחפש איסור, ולטבול במקוה חמה בשבת צריך להיות למדן בכדי למצוא היתר, ואחר כל זה האיך מסתכלים על יהודי שנוסע ברכבת בשבת, ואיך על מי שהולך למקוה חמה בשבת). (דברות קודש, פ' יתרו תשס"ג)

תשוח"ח להרה"ח ר' חיים צבי שיינבך ה"י - מכוון "אוצר החיים" ב"ב, על סיועו בכתיבת המאמר.

אנחנו באי חקרא

שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

op vrijdag 14 januari	23.745.14
Justitia, Justitiestraat 81	
op zaterdag 15 januari	232.54.22
Claeys, Quinten Matsyslei 11	
op zondag 16 januari	226.08.97
Melkmarkt, Melkmarkt 33	
3koningen, Grote Steenweg 99	239.02.53
op maandag 17 januari	281.53.22
Eeuwfeest, Mechelsestwg. 181	
op dinsdag 18 januari	233.11.02
Van Bree, Van Breestraat 18	
op woensdag 19 januari	237.51.43
Anfarma, Schulstraat 1	
op donderdag 20 januari	23.745.14
Justitia, Justitiestraat 81	

Na 22u. op 14 januari (ליל ש"ק):
Cons-envi, Turnhoutsebaan 238

Na 22u.: 0903.92248 (1.50€ per min.)

רופא תורן: 0900.10.512

הצלחה: HATZOLOH - 03.289.00.00

RUBIX - 03.271.28.13	03.218.91.00
KESHET - 0474.20.56.55	0488.05.25.16
טאט: 03.500.8947	0.32.33.34.35
טאג-מוסדות: 03.808.49.49	00.972.2.502.02.02
תומכי שבת ויה"ט: 0486.69.08.93	0475.76.24.34
שערי פרנסה טובה: 03.808.39.39	0489.35.64.77
חסדי אהרן: 03.500.60.60	0489.79.07.33
ECJCE-JOBS - 0466.32.34.74	03.808.44.82
0489.84.17.17	0495.19.81.00
03.80.80.424	03.232.22.27
Pinny's Data Bank - 0496.100.100	0499.182.451
03.218.64.64	0485.37.18.42
קול הלשון: 03.80.80.388	IN TOUCH - 0486.89.11.90
טוהר לבנו: 03.208.52.08	03.500.11.05
הק שגחה פרטית: 03.808.44.28	A TIME - 03.500.10.75
מג"מ לרפואת הירידים: 0485.05.6746	בית נאמן: baineemon@gmail.com